

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 3. Ob peccata homines decaluari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

necesse est probare, cum exempla suppetant docentia à capite vsque ad calcem siue particulatim & membratim, siue vniuersim & per omne corpus, delinquentes aliquos monstrositate plexos esse ac deformatos.

§. III.

Ob peccata, homines decaluari.

A capite incipiamus in quo summum decus capilli, quos legimus aliquando in superbiæ pœnam rufatos, aliquando in iuuenilis petulantia castigationem canos extemplò factos, aliquando omnino, velut arborum folia, vento difflatos esse. Aptè hîc apponi potest, quod in Societatis nostræ historia legitur. *Mulier erat supra ceteras flauo rutiloq; crine decora; qua crinium specie, cum nimium sibi placeret & plauderet, cœnobij nomen horrebat, ne cogere-
retur id aliquando decus tonsori immitti committere. Monuit eam Cornelius Societatis Iesu, si crines illos pluris quàm Deum faceret, caueret, ne in eis crinibus, quos tantum diligeret, pœnas daret. Diebus interpositis non ita multis, sentit Patrem verissimum fuisse vatem, laborare ex capite cœpit, totaq; illa pulchritudo capilli morbo urgente defluere. Ergo ne caluitij
pulchri-*

Hist. Soc.
to. 3. An.
1552.

pulchritudinem, euulsis ad unum crinibus ostentaret, necessitatem in virtutem vertit, cœnobijq; sese latebris, quod antè sic horruit, occultauit. Monstruosa hæc caluities & pœna fuit, & medicina; supplicium & beneficium. Neque enim, qui dixit: *Vestri capilli capitis omnes numerati sunt*, itemque *capillus de capite vestro non perhibet*, sine causa non solum capillum vnum, sed & omnes huic abstulit. *Decaluet Dominus verticem filiarum Sion, & Dominus crinem earum nudabit*, dixit minitans Propheta. Sic superbia crinium tollitur, & cincinnis supra caput ædificatis, instar Iunoniæ auis incedentes ad modestiam rediguntur. Ut enim pauo cristas erigere non potest, quas amisit, ita nec femina ornare capillos, quibus est spoliata. Et spoliata est supra dicta puella, vt virginitate ornata maneret. Ita præmium ipsa caluitie meruit, quæ fortasse meruisset infernum, si alios retibus illis illaqueasset, quorum fortasse non nemo dicturus fuisset, *vulnerasti cor meum in vno oculorum tuorum, & in vno crine colli tui*. Quàm vtile est, sic deformari, vt placeas Deo? quàm lucrosa mutatio, si dicatur comtulo adolescenti,

Matthi.
10. 3.

Luc. 21.
18.

Isa. 3. 17.

Cant. 4. 9.

aut puellæ mundum vanitatesq; deferenti,
 & in claustrū Deo consecratarum transe-
 unti: *Et erit pro suavi odore fœtor, & pro*
zona funiculus, & pro crispanti crine calui-
tium, & pro fascia pectorali cilicium? Si enim,
 vt aliquando Magdalena, crinium super-
 bia peccare possunt mortales; possunt,
 etiam eorundem vel squalore, vel cinera-
 tione, neglectuque, aut sacro vsu ad Chri-
 sti pedes tergendos conuerso, Deum pla-
 care; maximè autem, si non in Cenchris,
 sed in monasterijs, ad Numinis honorem,
 æternamq; suam seruitutem tondeantur.
 Nam huius quoq; rei suum præmium esse,
 Ezechiel nos docet, apud quem Deus ita
 loquitur: *Fili hominis, Nabuchodonosor rex*
Babylonis seruire fecit exercitum suum ser-
uitute magna aduersus Tyrum: omne caput
decaluatum, & omnis humerus depilatus est:
& merces non est reddita ei, neque exercitui
eius, de Tyro, pro seruitute, qua seruiuit
mibi aduersus eam. Nimirum ob pondus ga-
 leæ & loricæ fuerat *militum caput decalua-*
sum & humerus depilatus, & militum re-
 gis Babylonis, quorum opera Deus vsus
 erat ad plectendam impietatem. Quòd si
 igitur militum caluitia præmijs ac mer-
 cede

Isa. 3. 24.

Luc. 7. 38.

Ezech,
29. 18.

cede digna videbantur Deo; quanto præ-
mijs ac mercede digniores erunt, quos
non galeæ & loriceæ prementes inuitos
decaluant; sed qui cæsariem suam spon-
te non Apollini, aut Æsculapio, sed ve-
ro Numini consecrauerunt? Tantò autem
evidentius fuit beneficium in supra dicta
puella, quòd non illam tonsor, sed Deus
caluam fecit, ne ijs implexa capillis im-
plicataq; velut olim Absalom arbori, ipsa
vanitati adhæreret. Pariter itaq; caluitie
punita est, & sanata. Quid conquerimini,
vetuli, vetulæque, quando vos senectus
depilat, si iuuenibus prodest comarum
priuatio, quæ etsi eos deformes, tamen
pios facit? Illos pro monstris habetote,
quibus non iam manus rixantium, aut
iratæ vxores, totos capillorum manipu-
los à capite reuellunt, sed quos insana li-
bido, infectus intemperantia sanguis, lues
Gallica, & infames causæ crines exuunt;
vt galericulos, & fictitias atq; aliunde mu-
tuatas comas gestare cogantur. Immo qui
sibimet ipsis, non iam præ ira atque fu-
rore, sed præ superbia pilos radicitus ex-
tirpant. Multi enim viri, multæ feminae,
vt senium dissimulent, & floridiorem æ-

2. Reg. 18.
10.

tatem mentiantur, crines canescere incipientes non tolerant, sed forficulis vellunt; alijsq; & alijs canis subnascentibus, adeò verticem suum depopulantur, vt tam glaber sit, atque manus illorum. Quis eiusmodi monstrorum caussa est? Nonne ipsi? qui oculos quidē hominum fallere possunt, nunquam tamen mortem decipient, quamuis oculis carentem. Propter eiusmodi superbiam, Redemptor noster peculiare est illud passus. vt per ludibrium crines illi vellerentur, & olim exprobratione grauissima dicturus sit: *Corpus meum dedi percutientibus, & genas meas vellentibus; faciem meam non auerti ab increpantibus, & conspuentibus in me.* O quàm in diuino cōspectu formosi sunt, qui sic deformantur, quosq; non piget imitatione Magdalenzæ

Isa. 50. 6.

Virgil.
l. 12. Æn.

*fœdare in puluere crines
Vibratos calido ferro, myrrhæq; madentes!*

§. IV.

Pili color monstrosè mutatus, & pileus monstrosus in pœnam datus.

Melior est hæc mutatio, quàm si quis ab impexis fordibus ad vnguenta transeat & calamistros. Quemadmodum & satius est,